

DECEMBER 2007

Avvisa

EN REGELBUNDET

ÅTERKOMMANDE PUBLIKATION FRÅN DET LYSANDE SÄLLSKAPET JÖNKÖPING PAR BRICOLE

Styrande Mästare Dan Ekström omgiven av
Stormästaren Åke Pilotti (t v) och
Stormästare Emeritus Sven Olof Forselius (t h)

Installation av ny Stormästare i Par Bricole

Läs mer om högtiden på sidan 5

Nya regler för sköldar

Sid 4

Några tankar från styrpulpeten

**Kan PB liknas vid en styrpulpetbåt?
För egen del associerar jag styrpulpet
med ett mindre snabbgående flytetyg,
som raskt reagerar på varje kommando
från den ensamme styraren.**

Den bricolistiska verkligheten är dock något annorlunda. PB är som ett svårstyrt skepp – eller? Här är det den Styrande Mästaren som är navigatören. Till sin hjälp har han likt varje kapten assistans av en som kan manövrera långtradare och en annan som understundom styrt både minutläggare och skonare. För tryggt framförande av skeppet behövs därutöver en erfaren besättning – somliga synliga på däck andra åter som osynliga men väl så betydelsefulla maskinister i form av intendenter. En steward med ekonomipersonal tillser att all utspisningen sker rätttidigt. För passagerarnas nöje finns därutöver inmonstrat såväl orkester som kör och en teaterensemble.

När passagerarna väl kommit ombord låter Styrande Mästaren kasta loss för en nöjsam tur förbi alla blindskär mot den hägrande trygga logehamnen, där besättning och passagerare med bibehållen styrka hoppas finna såväl munterhet som ordning och förtrolighet. Under färden plägar skeppets kapten låta passagerarna och – när tjänsten det tillåter – besättningen ta del av vad teatern har att tillkännage allt ackompanjerat av toner från kör och orkester.

Avisa

Ö Storgatan 6, 553 21 Jönköping
Tel 036-16 21 31, Fax 036-16 21 01
E-post: jonkoping@parbricole.se

ANSVARIG UTGIVARE: **Dan Ekström**
REDAKTION: **L-G Åkerberg, Mats Anderson,
Ulf Linnman, Christer Wallinder, Erik Svensson**
TRYCK: **Tabergs Tryckeri**

Den rutinerade besättningen består av en brokigt sammansatt skara med erfarenheter från skilda bricolistiska hamnar. Den vet väl betydelsen av hänsynstagande. Ett säkert framförande av skeppet förutsätter nämligen ständig uppmärksamhet mot och hänsynstagande till alla ombord. Därigenom skapas icke blott en känsla av säkerhet utan framför allt en angenäm tillvaro.

Seklers erfarenhet har lärt oss vikten av fasta rutiner under varje sjöexpedition. Varje avvikelse kan medföra en risk för skepp, besättning och passagerare. Blindskär hotar under hela färden. Som en del av besättningen måste Du ägna passagerarna särskild uppmärksamhet. Även som passagerare bör Du tänka på alla ombordvarandes säkerhet och trevnad. För Ditt och andras nöjes skull måste Du därför dels vara rätt klädd för uppgiften dels iaktta alla gamla kända regler för ett angenämt och upplyftande umgänge. Måtteligt dricka och anständigt sjunga är ord lämpade att ständigt ha i tankarna.

Varm klädsel i form av frack med väst och dekorationer är oftast en god början. Att därtill alltid uppmärksamt lyssna när order ges (tal hålles) är icke blott en artighetsgest mot talaren utan jämväl mot övriga Bröder. Betänk också att fyndiga skämt i ett sammanhang kan vara ett plump dito i ett annat. Lika lite som på den vanliga krogen uppskattar ekonomiavdelningens personal fysiska närkontakter. De kan inte heller vidarebefordra klagomål. Sådana framföres enbart till den som är vakthavande vid styrpulpeten!

Som synes liknar våra sammankomster i mycket vid vad som måste iakttas under varje sjöexpedition.

LEVE GLÄDJEN!

LARS OSCARSSON
Styrande Kansler

Över bron

” På Grevagården visade sig brännvinet vara helt gratis om man betalade maten. Atskilliga strösupar ingick i själva introduktionen på Grevagården och då vanligast på stående fot.”

Det skulle i rippet bli ännu ett sekelskifte. Nu mot 1900-tal. Jag är runt de 40 och känner starkt behov av en mötesplats för framförallt män av alla stånd och åldrar, där jag för några timmar då och då skulle kunna känna mig blott som människa bland bröder.

Har sedan en tid tröttnat på utelivet i denna syndens stad som Jönköping numera kallas ända upp i huvudstaden, likväl som i den stora sjöstaden Karlskrona. En stad som i dagarna är tummelplatsen för allsköns människor som via havet vill slussas över till det stora landet i väster. Fatiga bönder och obekväma folkkrättsagatorer trängs med ungdomar som drömskt funderar över hur man bäst skall kunna skära guld med täljkniv over there.

Trött på det hårda utelivet

Själv är jag redan trött på det hårda utelivet i Jönköping. Sömntrycken ser jag tillbaka på den senaste tidens båtutflykter till restaurang Västerbrunn och Limugnens Utvårdshus. Det är ju tidig höst så den elektriska belysningen på Limugnens Utvårdshus hade om kvällen speglat sig majestätiskt i punschglaset.

I förra veckan var Persson, Andersson och jag på det gamla Teaterhusets restaurang vid Hovrättstorget. Ett av fyra näringsställen som Jönköpings Brännvinsminuteringsbolag hade gett utskänkningsrättigheter till. De övriga är Stora Hotellet nere vid hamnkanalen mellan Munksjön och Vättern, före detta Stadshuset intill Rådhuset och så Lundbergs Hotell uppe på Barnarpsgatan.

Nåja det finns i och för sig också fyra krogar för stadens arbetarbefolkning; på Kanalgratan 5 hos Gustava Nilssons, hos Jonas Peterssons på Östra Storgatan 98, samt Tummakrogen på Barnarpsgatan 2 och CW Lundholm på Barnarpsgatan 13. Tummakrogen hade fått sitt namn efter att

från ett syndigt Jönköping från förr

man ju mäter upp dryckerna i 1-tums och 2-tumsbägare. Emellertid är det oftast alldeles för stökigt för min smak på just dylika arbetarkrogar. Har ingenting emot dessa strävsamma arbetare men när alkoholen hemsöker dem så blir de oregerliga. Det skulle inte minst visa sig några år framöver då de i stora skaror steg in på ölkaféerna Fenix vid Östra Torget, Gule Knut på Smedjegatan och Bergens Krog på samma gata.

Två vita och en brun

Det var synnerligen svårt att komma över öl för gemene man vid den här tiden, eftersom bara ett fåtal specerihandlare hade tillstånd att sälja. Därför var just ölschappen en välsignelse för många törst. Dessbättre fanns förbehållet att just alkohol endast fick intagas tillsammans med varm mat som stekt wienerkorv, potatis, köttbullar och annan husmanskost.

Rondan gjordes vanligtvis på lördagarna efter arbetets slut – där de ett decennium senare återfanns på både Helmershus på Barnarpsgatan och Munken på Norra Strandgatan — och bestod av två vita (snapsar) och en brun (konjak) till en kostnad av sex (6) kronor.

På min tid kallades Munken för restaurang Automaten som för övrigt låg i Kruckenbergska huset. Där kunde vi få varma och kalla rätter, smörgåsar, kaffe, buljong, vin och maltdrycker.

Men åter till arbetarna som efter restaurangbesöken gick vidare till ölkaféerna, där de blev mer än lovligt lummiga. Därefter gick de hem till den stackars familjen för att dels fabricera ytterligare ätteläggjar och dels sova ut inför ännu en hektisk och tung 67-timmars arbetsvecka. Somliga av dem fick på grund av dåligt uppförande inom familjen ingen matlåda med sig på måndagen. Dessa fick hålla tillgodo med rejäla smörgåsar till frukost på Hilda Nordts arbetarfik vid Östra Torget.

Ett givande möte

Men åter tillbaka i mitt eget krogliv uppe på Barnarpsgatan runt sekelskiftet 1800-

1900. I förrgår gick vi runt på både Glada Livet och på Fördärvet. Den senare var en tredje klassens krog där suparna kostade åtta öre och serveras över disk. Fördärvet stängde redan klockan åtta och blev något av en förfest-krog till Carl Lundbergs Restaurang och Hotell längre söderut på gatan. Där kände man sig betydligt bekvämare bland halmhattarna och de bleka linnekostymerna. Denna restaurang stängde först klockan elva på kvällen. Och det var just på Carl Lundbergs jag träffade greve James Hamilton som för övrigt hyrde ut sex rum till restaurang Bolaget på Östra Storgatan 83. Han påstod att det fanns ett sällskap i Jönköping som hade startats för cirka 20 år sedan och som hette Par Bricole. Vi skiljdes åt utanför Carl Lundbergs Hotell och lovade varandra en pratstund nästa dag. Platsen skulle bli lummiga Mosebacke längst ut på södra Barnarpsgatan 124. Personligen hade jag emellertid föreslagit Moster Perssons stuga i hörnet av Dunkhallavägen och Högerbergsgatan, men båda var vi till slut nöjda med valet av Mosebacke.

På denna ljuvliga plats vid sekelskiftets södra Jönköping berättade Hamilton om hur han kommit över skildringar av Carl Michael Bellman, där denne belyser det påfrestande livet i huvudstaden och hur han funnit friden bland bröder i ett ordenssällskap som numera också finns i Jönköping. Efter ett par timmar av vederkvickelse över ett taget beslut om att söka inträde i Par Bricole, begav vi oss ner till Grevagården som låg mitt emot Vedtorget på norra sidan av Östra Storgatan. Där visade sig brännvinet vara helt gratis om man betalade maten. Åtskilliga strösupar ingick i själva introduktionen på Grevagården och då vanligast på stående fot och utanför krogen var det mer regel än undantag att den välkände och korpulente kvarterspolisen dök upp med sina knävelborrar. Han bringade snart ordning ute bland berusade före detta gäster på Grevagården och rekviderade följdentligt fyllekärnan som på minst sagt knaggliga och ljudligt knirrande hjul transporterade de alkoholför-

giftade fyllbultarna till Gamla Brandstationen, där polisen höll till och där fyllecellen fanns för allmänt beskådande genom cellfönstret till vänster på innegården.

Från och med den kvällen skulle beslutet att ta mig över bron bli en realitet. För alltid skulle det allmänt syndiga kallmuchiska livet vara historia, ty frestelserna i mitt gamla Jönköping var lika ödesdigra som de var alldeles för många.

Äntligen skulle jag få ett socialt liv i ett Lysande Sällskap där man hade förstånd nog att ta hand om talangerna och då på Stora Hotellet där man till och med hade tillåtelse att servera rusdrycker på det egna Schweizeriet.

Jag hade en framtid.

L-G ÅKERBERG
Sankt Sigfrids Riddare

Nu stryker vi S:et

Vänerns borg, Sundsvall och Jönköping har ett s efter stadens namn när man skriver Par Bricole. Det kan ju diskuteras om Jönköping är innehavare av ett Par Bricole eller om Par Bricole finns i Jönköping. Det Styrande Guvernementet har beslutat att göra som i Malmö, nämligen att skriva utan s. Dessvärre finns det ganska mycket trycksaker med ordet Jönköping(s) kvar så vi får väl leva med både och ett tag men vi strävar att i all nyproduktion skriva – Det Lysande Sällskapet Jönköping Par Bricole eller bara Jönköping Par Bricole. Den enda loge som det lär bli svårt att ändra på är vår högt värderade storasyster i Borås som lär kunna bli ensam med sitt s om man inte inrättar en loge i Västerås förstås.

DAN EKSTRÖM
S.L.M

En riddare utan sköld är i dimma höljd

Under forna tiders infanterislag var det viktigt med fanor och sköldar så att man lätt kunde se vem som var vän eller fiende på slagfältet. Inom Par Bricole finns också en fin tradition med riddarsköldar och sällskapet förvarar nu över 350 sköldar. De flesta av dem är 50–100 år gamla men på senare år har få nya sköldar tillkommit.

Nu har dock det Styrande Governementet bestämt att vi ska återuppta den gamla traditionen och att alla riddare bör skaffa sig en sköld. Den som vill komma ifråga för Tionde graden, det vill säga, Riddare av Gyllene Korset, måste i framtiden ha fått en sköld godkänd, framställd och inlämnad under sin tid i Nionde graden. Då skall riddaren även presentera sitt valspråk.

En speciell heraldikgrupp inom sköldkommittén har nu tagit fram regler för hur heraldiken (det vill säga reglerna för hur sköldar utformas) inom PB ska se ut. I korthet innebär det att en sköld ska om möjligt varaktigt associera till sin ägare. Det gäller att i bild och på ett originellt och självständigt sätt visa något om sig själv, till exempel om släkten, namnet, hemorten, yrket, intresset eller talangen.

Alla som uppnått Sjätte Graden har rätt att skapa sin egen riddarsköld. Det finns talangfulla bröder inom Bacchi Penselriddare som hjälper till med utformningen och kansliet förmedlar gärna kontakterna. Innan du tar kontakt med penselriddarna, är det en fördel om du gjort en grovskiss och

funderat på vad som bör finnas med på skölden. Ska det vara ett landskapsdjur, ett verktyg, något som anknyter till din talang, kanske en avbildning av efternamnet (enkelt om man heter Eklöf, svårare om man heter Svensson) eller vad vill du berätta för kommande PB-bröder om dig själv?

Förr målades skyltarna av duktiga konstnärer. Numera görs sköldmärkena i dator och produceras på metallfolie som sedan klistras på själva skölden. Självkostnadspriset är 600 kr. Den som vill kan också låta måla en sköld men då torde priset bli betydligt högre, uppskattningsvis 1 000–5 000 kr.

Formen på en sköld är numera given, liksom storleken. Sedan finns ungefär 25 olika sätt att dela skölden i olika fält. Fär-

gera bör följa de vanliga heraldiska reglerna och ska i första hand vara rött, blått, svart, grönt. Metallfärgen guld eller gult och silver eller vitt är också passande färger. Men i sann bricolistisk anda kan reglerna tänjas en del och de Styrande accepterar även andra färger, exempelvis purpur, orange eller brunt.

Våra sköldar används under Barbara, på vårfesten och i samband med den årliga parentationen över bortgångna bröder. Och så är de givetvis en del av PB:s historia. De 350 sköldar som finns inom Par Bricole i Jönköping vårdas omsorgsfullt av sköldkommittén. Visst vore det väl kul om också din sköld hängs upp nästa gång det är Barbarafest?

Tänk på: En riddare utan sköld är i dimma höljd!

CHRISTER WALLINDER

RIDDARE UTAN SKÖLD

Bacchi Penselriddare hjälper
Dig från idé till färdig Sköld.

Tag kontakt med
Benno Holm 036- 13 05 25
Lars Nordqvist 036- 16 57 84
eller
Allan Perolainen 036- 344 04

Ovan: Styrande Mästaren Dan Ekströms sköld, designad och handmålad av PB-Brodererna och konstnären Peter Gadh.

På föregående sida: Några av de gamla fina sköldar som finns uppsatta i Bellmansalen på kansliet.

Nedan: Några av de senast producerade sköldarna. De tillhör Anders Lindell, Jonas Fransson och Nils Norrsell.

Vi var 15 bröder från Jönköping på plats. Här Gert Karlsson (D.St.M), Sigvard Brännström (St.K.em), Magnus Iivered (Datormästare) och Lars Oscarsson (St.K).

Lördagen den 1 december 2007 skrevs det historia i Par Bricole när Sällskapets Stormästare Sven Olof Forselius lyfte av sig sin imponerande Stormästarekedja (ingen annan får ta av den) och hängde den på Åke Pino Pilotti som därmed blev Sällskapets 22:e Stormästare.

Över 130 gästande Bröder från dotterlogerna var närvarande bland de 450 närvarande när Moderlogen firade Barbarahögtid och Installation på Grand Hotell i Stockholm. Förutom den långa processionen (18 min) blev kvällen den kanske bästa vi upplevt på väldigt många år i Stockholm. Stormästaren genomförde Barbarafesten. Den Bacchanaliska Musiken med sina rötter i Hofkapellet framförde musik så vi grät

Huvvaligen! Storceremonimästare Christer Alexandersson har redan fått problem med nye Stormästaren Pilotti medan Emeritus Forselius tänker "det var bättre förr".

(av njutning). Storceremonimästaren Christer Alexandersson var kongenial och Bröderna bara flämtade av vällust när rikets främsta talanger i tal, sång och musik avlöste varandra i en aldrig sinande ström.

Vid installationen framförde Styrande Mästare Ralph Green från Göta Par Bricole döttrarnas tack, varpå samtliga logernas Styrande Mästare behängde avgående Stormästaren med världshistoriens största axelband efter att själva symboliskt varit inneslutna en stund i detsamma. Vid midnatten talade Jönköpings Styrande Mästare Dan Ekström till avgående Stormästaren och påminde om några av hans egenskaper; Det beslutsamma handslaget, bricoleriets vänligaste leende och hans förnäma talekonst där tystnadens betydelse betonades i dramaturgin. Inte ett öga var torrt. Glansigt i ögonen var det också när själva överlämnandet skedde. Både Forselius och Pilotti var märkbart rörda.

Efter en lång och intensiv kväll reste sig så småningom Stormästare emeritus Sven Olof Forselius från bordet och lämnade diskret scenen som så många gånger tidigare. Vad han tänkte när han gick lär vi förmodligen aldrig få veta. Men vi som blev kvar tänkte desto mer på allt som hänt under Forselius tid som Stormästare åren 1995–2007.

RED.

Ja, så sitter jag då igen bakom ordförandepulpeten och tittar ut över församlingen. Fint att det är många bröder här i kväll! Och ännu har jag inte sett någon med ljusa strumpor... dom sköter sig. Annars kan man få se både ett och annat här uppifrån. Själv fick jag i hastigheten på mig en vit väst och det var ju inte bra – undrar vad de Styrande säger om det? Det blir nog bannor.

Där fick jag klartecken av Hans Palmberg: Pang – på med klubban och dra igång! Vad skulle en stackars Ordförande göra om det inte fanns Ceremonimästare och Ordningmän? För att inte tala om resten av besättningen. Då satt man trångt till.

Oj, nu har jag redan öppnat graden. Hasse och jag har verkligen fått snits på dialogen. Men snart skall all den där rekvisitan in. Där är det alltid knepigt att få det att fungera... Fast den här gången gick det ju galant! Och så var det tecknet, mine Bröder. Tänk vad jag avundas de som verkligen kommer ihåg alla tecknen. Men det är dåligt med takten. Sällan att vi lyckas göra tecknet på en och samma gång. Ibland får jag uppmana bröderna att ta om. Så får det bli även nu! Pang – på med klubban!

Kören verkar annars var i fin form i afton, dom klämmer i så det står härliga till. Säg, vad skulle vårt Bricoleri vara utan sång, musik och teater – ja, talekonsten är väl också viktig – även om det där finns ett och annat att fundera över. Så kommer då

recipienderna in – eller recipienterna, som jag en gång kallade dem. Ja, ordet kan uttalas även så, men det lockade dessvärre bröderna att associera till mottagare av avloppsvatten, som det också kan betyda. Våra nya verkar vara en allvarlig skara, strama och uppsträckta, som på väg till konfirmation. Nu skall de få känna på hur det är att bli en PB-bröder. Dom ser lite bleka ut, men svarar högt och tydligt. Det här blir säkert ett bra gäng att få in i gemenskapen!

Nu kan jag koppla av lite, nu är det Palmberg och kompani som skall jobba. Ibland känner jag mig så instängd i ceremonielet, det blir liksom rutinartat och torrt. Från början var jag rädd att göra något utöver det som stod i manuskriptet och det blev nog lite för klanglöst för bröderna. Så är det också Spegelsalens akustik som inte är bra. Tur att vårt högtaleri blivit så hyggligt efterhand. Men tråkigt nog har jag inte greppat tanken att försöka ljussätta arbetsgraderna. Ett par strålkastare

skulle kunna göra underverk, men sådana kostar pengar. Några teaterlampor här och där kan göra det hela intressantare, skapa stämning och fokus på det som graden vill berätta.

Annars finns det mycket för en Ordförande att göra kring interaktiviteten, att på olika vis få Bröderna att medverka i undergraderna. Det är nog den stora utmaningen inför framtiden. Frågan är som alltid hur vi skall förnya oss – och samtidigt kunna behålla det gamla. Hoppla, där var det, nu skall jag in igen! Pang – där slog jag till med kraft! Nu är det bara några sidor kvar och sedan väntar middag och nya festligheter! Och i kväll tar jag nog en snaps till förrätten! Nu skall jag bara kvicka mig ner och hänga på våra nya Bröder deras grad och hälsa dem välkomna in i Det Lysande Sällskapet Jönköpings Par Bricole! Sedan är manegen krattad!

BERNT LINDQUIST
Ordförande

Atteviks

Gradkalendariet

Sammanträden	2008	2009
Julfest	6/1	6/1
Styrande Rådet	17/1	15/1
IV	26/1	31/1
Stora Rådet	7/2	5/2
II, Årsmöte	1/3	7/3
RGK		18/3
RSK	19/4	
Akademins högtidsdag	24/4	23/4
VII	17/5	
Vårbal		9/5
Bellmandagen	<i>meddelas senare</i>	
III	27/9	26/9
IX	12/10	
VI	2/11	1/11
V, VIII	1/12	30/11
Barbara, I	6/12	5/12

Samtelige Bröder – Faddrar!

Nya Bricolister!

Ute i den mörka världen vandrar idag omkring ett stort antal vilsna men säkerligen ack så talangfulla kalmucker, vilka skall kunna söka inträde uti PB.

Inträdesansökan skickas till Kansliet.

mäklarfirman
sandwalls

Samtelige Bröder!

**PUNSCH-
BRÖDERNA**

*Kl. 12.00 sista torsdagen
varje månad i Bellmansalen.*

Varför PAR BRICOLE?

”Det vet man väl hur det går till i sådana där hemliga sällskap. En massa gubbar som håller varandra om ryggen och sysslar med suspekta riter.”

Så där kan det låta när jag träffar en kalmuck och råkar röja mitt medlemskap i Par Bricole.

”Är du verkligen med i nåt sånt där? Varför då?”

Kan Kalmucken fortsätta. Och då måste jag ju onekligen fundera över frågan.

”Nja”, kanske jag svarar, ”något ska man ju vara med i...”

Men det duger inte. Bättre kan jag.

”Visst finns det suspekta sällskap men i PBs fall handlar det faktiskt om att vårda de kulturella traditioner som grundades redan av Carl Michael Bellman på sjuttonhundratalet.”

Bellman-argumentet biter alltid och får Kalmucken att vackla en aning. Den kulturella kopplingen är på något vis oantastlig och jag fortsätter:

”Vi spelar och sjunger, den som vill vara med i teatern kan vara det, det finns grupper som lagar mat och vi har till och med en egen Akademi som sysslar med tal- och skaldekonst.”

Vid det här laget har Kalmucken sänkt garden ordentligt och jag sätter in den effektiva umgängesoffensiven:

”Sen kan jag inte se något fel i att man då och då träffar andra män i vuxen ålder och umgås under civiliserade och ibland högtidliga former. Det kan vara riktigt upplyftande i kontrast till den ytlighet som annars präglar vårt moderna samhälle.”

Nu knär Kalmucken men han gör ändå ett sista desperat utfall:

”Äsch, ni springer omkring där i era frackar och tror att ni är något, jag har nog sett er på stan och utanför Storan.”

Han blir omedelbart lite stadigare i rösten och fortsätter:

”Jag skulle aldrig kunna tänka mig att vara med i något sådant där.”

”Nej”, svarar jag, ”det krävs ju att man blir rekommenderad av två befintliga medlemmar...”

Kalmucken förstår min poäng och slokar igen. Jag sätter in nådastöten:

”Du som oftast är en vettig person, kan du inte tänka dig följande upplägg på en lördag i november: Du träffar några riktigt goda vänner vid lunchtid. Ni äter en god och riklig lunch, gärna hemma hos någon av er. Ni samtalar om sådant som intresserar er och engagerar er. Vid tretiden klär ni er i frack. Bara känslan av att dressa sig i detta högtidsplagg ger en härlig råg i ryggen. Därefter tar ni en droska till Stora Hotellet. Där väntar andra bröder som ni inte sett på ett tag och det blir en härlig timme av mingel innan ni sätter er i den vackra Spegelsalen. Ni delar upplevelsen av en gradgivning med musik, teater, tal och andra intryck. Lagom mjuka tar ni sedan en paus med förfriskningar, fortsätter samtal med nya och gamla vänner. Alla är där för att trivas. Efter ytterligare någon halvtimme får ni sätta er till festdukat bord och blir serverade en komplett måltid med avbrott för underfundig underhållning, välformulerade tal och andra överraskningar. Allt under värdiga former och med ömsesidig respekt för varandra. Kvällen avslutas kanske med ytterligare någon förfriskning innan ni skiljs. Förstår du inte vilken gåva det är att kunna delta i en sådan övning?”

Kalmucken ligger nu på knä och tittar bedjande emot mig.

”Hur kan jag bli medlem?”

ULF LINNMAN

Deloitte.
Audit • Tax • Consulting • Financial Advisory

S|E|B

RECIPIENDER

Grad III den 29 sept. 2007

Håkan Arthursson, Carl-Gustaf Atterdal, Claes Göran Axelsson, Lars Birging, Raine Borg, Kent Fransson, Sven Hall, Andreas Brun Hansen, Hans Hedström, Krister Joelsson, Calle Jörninge, Göran Karlsson, Peter Laurits, Thomas Lindblad, Tomas Lundberg, Sven Åke Nilsson, Michael Senke, Per-Ola Wennefors

Grad I den 20 oktober 2007

Björn Bacteman, Thorbjörn Berlstedt, Johannes Holmberg, Marcus Jarnefur, Dan Ruderfors, Fredrik Svensson

Grad VI den 4 november 2007

Fredrik Brännström, Jonas Domeij, Stefan Klingberg, Bert Norlin, Staffan Schyge, Magnus Törnvall

Vi Gratulerar! 2008

50 år	75 år
3/1 Petter Jutterström	2/3 Lennart Mölne
9/2 Hans Johansson	85 år
10/2 Henrik Berggren	1/3 Gösta Pettersson
13/3 Mikael Svartz	90 år
60 år	23/2 Åke Hessler
3/1 Nils-Erik Andersson	20/3 Sven Malmberg
29/1 Niels Brandt-Möller	
70 år	
15/1 Per-Olof Ringquist	
23/2 Per Lagerlund	

2007 90 år
26/12
Lennart Sjöblom

KANSLIET ÄR ÖPPET "nästan" varje förmiddag

Kansliråd: Tore E. Meijer
Registrator: Ingvar Larsson
Kansliintendent: Janeric Andersson
Mejl: jonkoping@parbricole.se

JÖNKÖPING PAR BRICOLE
Östra Storgatan 6, 553 21 Jönköping
Tel 036/16 21 31, Fax 036/ 16 21 01

GRAFISK FORMGIVNING
TEXT • FOTO
ILLUSTRATIONER

036-12 12 26

www.tango.se

INBJUDAN

Det Lysande Sällskapet Jönköping Par Bricole giver

Fjärde Graden

med efterföljande måltidskalas à 300 kronor kontant

Lördagen den 26 januari 2008

Spegelsalen Stora Hotellet klockan fem om eftermiddagen

Recipientsamling: klockan halv fem.

Missa inte denna afton med så mycken ljus och så mycken värme, då vi får följa förtjänte Bröder att upptagas i denna grad och således blifva

Durchseende Bröder.

Upplev arbetsgradernas vackraste och mest lysande grad med den välklingande Bacchanaliska Musiken.

Klädsel: Samtelige bröder frack med svart väst.

OSA: Senast måndagen den 21 januari kansliet tillhanda på bifogat svarkort eller fax 036/16 21 01.

Kom och se ljuset!

Vandringen i Par Bricoles arbetsgrader fortsätter oavsett väder, vind och konjunktur. Nu är det dags att ta ytterligare ett steg för dem som under en tid har kallat sig treor.

När året just vänt och vi upplevt de mörkaste av dagar möts vi för att skåda det ljus som skönjes i tunnelns öppning. Och vi gör det till musik! Fjärden Graden är musikens eget revir. Med öppna ventiler, darrande strängar och spända skinn leder Den Bacchanaliska Musiken oss igenom gradens vindlingar och vandringar. Det blir såväl pampigt och pulserande som piano och pianissimo.

Ingen glömmet inramningen från förra årets Fjärde Grad.

Spegelsalen upplyst endast av levande ljus och med en stämning som icke går att sätta i ord. Vi ser fram emot en minst lika magisk afton den 26 januari och det är min förhoppning att du ska vara där.

Förgyll din egen och vår andras tillvaro med att närvara i detta ljusets skådespel. Det är nu vi behöver mänsklig värme och broderlig kamratskap som bäst. Det är nu som räknas, inte imorgon.

Ulf Linnman
Vice Ordförande

Notera att inbjudan sker endast på detta vis.